

எவிஎம் புரொடக்ஷன்ஸ்

வாழ்க்கை

AVM
புரொடக்ஷன்ஸ்

இதன் விலை ௧௯௭௨

வாழ்க்கை

கதைச் சுருக்கம்

—o—o—o—

கிராமம்: மீனாட்சி வேலாயுதம் பிள்ளையின் ஒரே மகள். அவளுடைய ஒன்றுவிட்ட அத்தை எங்கேயோ ஓடிப்போனதினால் அவள் கல்யாணம் தடைப்பட்டுக்கொண்டே வருகிறது.

வயதான வினாயகம் பிள்ளை, வேலாயுதம் பிள்ளைக்குக் கொடுத்திருந்த பத்தாயிர ரூபாய் கடனை வசூலிப்பதற்காக வந்தவர் மீனாட்சியைக் கண்டு சபலம் கொள்கிறார். பணத்திற்காக மீனாட்சியைப் பலிகேட்கிறான் அந்த இருதயமற்ற கிழவன். கடன் தொல்லை, ஊரார் அவச்சொல், இவைகளைப் பொறுக்கமுடியாமல் கல்யாணத்திற்கு வேலாயுதம் பிள்ளையும், சம்மதிக்கிறார்.

சென்னை: மோகனா சிவசங்கரலிங்க முதலியாரின் ஒரே மகள். முதலியாரின் இரண்டாம் மனைவியின் தம்பி மூர்த்தி மோகனாவை மணந்துகொள்ள விரும்புகிறான். அக்காவும் இதற்கு முயற்சிக்கிறாள்.

தாத்தாவைப் பார்க்க கிராமத்துக்குப் போகிறான் மூர்த்தி. அடுத்த வீட்டுப் பெண் மீனாட்சியைப் பார்த்து லட்சுமி என்ற சிறுமியின் மூலம் தந்திரமாக அவளிடம் நெருங்கிப் பழகுகிறான். கிழவனை மணந்து கொள்ள விரும்பியில்லாது மீனாட்சி வருந்திக்கொண்டிருக்கையில், மூர்த்தி அவளிடம் வினாயகம் பிள்ளையின் கடனைக் கொடுத்து விட்டு தானே அவளை மணந்துகொள்வதாகக் கூறுகிறான். கள்ளங்கபடமற்ற மீனாட்சி அதை நம்புகிறாள். இளமையின் உணர்ச்சிக்கு அடிமையாகிறாள். கல்யாணத்திற்கு வேண்டிய சகல ஏற்பாடுகளுடன் ஒரே மாதத்தில் திரும்பிவந்து விடுவதாகக் கூறிவிட்டு சென்னைக்குத் திரும்புகிறான் மூர்த்தி.

மீனாட்சி மூன்றுமாத கர்ப்பிணி. மூர்த்தி திரும்பி
வரவில்லை. விஷயமறிந்த தாய் பதறுகிறாள். ஊரார்
தூற்றுவார்களே என்று கதறுகிறாள்.

நள்ளிரவு! தன் தவறை உணர்ந்த மீனாட்சி தற்
கொலை செய்துகொள்ளப் போவதாய்க் கடிதம்
எழுதி வைத்துவிட்டு வெளியேறுகிறாள். தற்செய்
லாக மூர்த்தியின் ஞாபகம் வரவே, அவன் தன்னை
எப்படியும் ஏற்றுக்கொள்வான் என்ற நம்பிக்கையில்
சென்னைக்கு வருகிறாள்.

"அசோகன்" என்ற புனைப்பெயர் கொண்ட
பிரபல எழுத்தாளனான நாதனைக் காதலிக்கிறாள்
மோகனா.

மதராஸ் வீதிகளில் மூர்த்தியைத் தேடித்திரி
கிறாள் பூரண கர்ப்பிணியான மீனாட்சி. மூர்த்தி
அகப்படவில்லை. மீனாட்சிக்கு ஆஸ்பத்திரியில்
குழந்தை பிறக்கிறது. கையில் குழந்தையுடன்
மூர்த்தியைத் தேடுகிறாள். கடைசியில் மூர்த்தியின்
வீட்டைக் கண்டுபிடித்துவிடுகிறாள். ஒரே ஆனந்தம்!
ஆனால்.....அவள் எவ்வளவு மன்றாடியும் மூர்த்தி
அவனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறான். விபசாரி!
என்று சொல்லி உதறிவிட்டு வெளியேறுகிறான்.
மூர்த்தியைத் தொடர்ந்து ஓடிய மீனாட்சி மோட்டார்
விபத்துக்குள்ளாகிறாள்.

ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வெளியே வந்த மீனாட்சி
கணவனால் கைவிடப்பட்ட நிலையில் உயிர்வாழ மன
மில்லாமல் குழந்தையை யாரிடமாவது ஒப்புவிக்க
எண்ணுகிறாள்.

மோகனாவுக்கும் நாதனுக்கும் நிச்சயதார்த்தம்
செய்ய முதலியார் ஏற்பாடு செய்கிறார்.

நிச்சயதார்த்தத்திற்கு நகை வாங்க வாசலில்
காரை நிறுத்திவிட்டு கடைக்குள் செல்கிறான் நாதன்.
அந்தக் காரில் குழந்தையை வைத்துவிட்டு மீனாட்சி
கடலில் போய் விழுகிறாள். பாவம்; அவள் கதி.....?

வாழ்க்கை

உழவன் — (நாட்டிய இசை நாடகம்)

முருகன் :

பாடுபட்டாலே — நெசமா
பாடுபட்டாலே
பலன் கூடும் மண்மேலே
பறந்தோடும் ரேஷன் கார்டு தன்னாலே
ஓ.....மாடுகளே.....உண்மையாய் (பாடு)
நாட்டுக்கே ஏர் உழுது
நல்ல உணவு தேடுவோம் — வெளி
நாட்டாரைக் கஞ்சிக்காகக் கையேந்தும்
நாளை விரட்டி ஓட்டுவோம்

வள்ளி :

உச்சிப்பொழுதாகி வெகுநேரமாச்சே நேரமாச்சே
மச்சான் முகம் வாடும் வெயிலாயிபோச்சே
ஆசை மச்சான் முகம் வாடும் வெயிலாயிபோச்சே
அவர் களைப்போட காத்திருக்கலாச்சே
ஆசை மச்சான் களைப்போட காத்திருக்கலாச்சே
கஞ்சி கொண்டோடிப் பசியாற ஊத்துவேன்
அவர் குணம்போலிருந்தலுப்பை மரத்துவேன்

தாய் :

எனக்கும் வயசாச்சு போன் பேத்திகளை
எப்போது பாக்கிறது? — கண்ணாலே
எப்போது பாக்கிறது?

முருகன் :

என் தலை எழுத்து இப்படி இருந்தா
என்னம்மா செய்யறது? - அதுக்கு நான்
என்னம்மா செய்யறது?

தாய் :

இன்னொரு கல்யாணம் பண்ணிக்கிறது
ரெண்டாந்தாரம் கல்யாணம் பண்ணிக்கிறது.

முருகன் :

ரெண்டாந்தாரமா?

தாய் :

ஆமாம்ப்பா

முருகன் :

சரியம்மா

அவளுக்கு மட்டும் குழந்தை பிறக்குமின்னு
யாருக்குத் தெரியும்? — அதுவும்தவிர
பெண்டாட்டி இருக்கையில் ரெண்டாம்கல்யாணம்
பெரிய பாவமம்மா — எனக்குப்
பிரியமில்லையம்மா

தாய் :

ஆ!

முருகன்

வள்ளி! வள்ளி!! வள்ளி!!!

வள்ளி :

எட்டி நில்லு, தொடாதே எட்டி நில்லு

முருகன் :

ஏன்?

வள்ளி :

எட்டி நில்லு, தொடாதே எட்டி நில்லு
என்னை ஏச்சிப் பேசும்
வம்புப்பேச்சு போதும் — உன
தெண்ணம் தெரியலாச்சே — என்மேல்
இருந்த ஆசைபோச்சே, உனக்கு என்மேல்
இருந்த ஆசைபோச்சே

முருகன் :

ஆசையில்லாட்டி நேசக்கண்ணாட்டி
தேடி வருவேனோடி — உன்னை இங்கே
தேடி வருவேனோடி

வள்ளி :

ஆசைகாட்டி மோசஞ்செஞ்ச
ஆம்பளெப் புள்ளே — நீ
ஆம்பளெப் புள்ளே
அதனாலே ஒம் மேலே
எனக்கக்கரையில்லே — இனிமே
அக்கரையில்லே

முருகன் :

என்ன சொன்னே ? அக்கரை யில்லையா ?
உடுத்தத் துணியும் சோறும் உனக்குக்
கொடுக்கிறவன் யாரு ? — இனிமே
கொடுக்கிறவன் யாரு ?

வள்ளி :

அடுத்த ஏழு மாசம் பொறுத்தா
குதிச்சுறுவான் பாரு — என் மவன்
குதிச்சுறுவான் பாரு

முருகன் :

பாட்டன் பூட்டன் செஞ்ச பூசாபலன் தானே
பெண்டாட்டி வயித்தில் பிறப்பான் மகன்தானே
வீட்டுக்குப் போகலாம் அம்மா தேடுவானே
அம்மா தேடுவானே — அம்மா
பாட்டியான சேதியெக் கேட்டாடுவானே
கூத்தாடுவானே

வள்ளி :

ஆட்டமும் கொண்டாட்டமும் — புதுப்
பெண்டாட்டிக் கிட்டே ஆடு
திண்டாட்டமெல்லாம் தெரியப்போகுது
திரும்பமாட்டேன் வீடு

முருகன் :

மற்றுத்துபேசாதே, கல்யாணம்
வாண்டாமுன்னாச்சே.

வள்ளி :

யாரு சொன்னா ? அப்படி யாரு சொன்னா ?

முருகன் :

உன் வயத்திலே இருக்கும் என் மகன் ?
மணிப்பயல் சொன்னான்

வள்ளி :

சக்தி அம்மா திருவருளால் என்றும்
ஜெகமெங்கும் நலம் பொங்கும் மகிழ் ஓங்கும் (சக்தி)

சத்தியமே ஜெயம் பெறணும், என்னொளும்
 சத்தியமே ஜெயம் பெறணும் — நம் பண்டித
 ஜவஹரைப்போல் பிள்ளை பெறவேணுமே—நான்
 ஜவஹரைப்போல் பிள்ளை பெறவேணுமே

முருகன் :

வாழும் வகை தெரிஞ்சு வாழணும் என்னொளும்
 வம்பில்லாமல் மனுஷ ஜாதி ஒண்ணு சேரணும்

வள்ளி :

பாழும் லஞ்சப்புரட்டு ஒழியணும் பொய்வஞ்சம்
 'ப்ளாக்மார்க்கட்' வியாபாரம்
 தொலைஞ்சி போகணும்

இருவரும் :

நாளும் எங்கும் சாந்தி நிலவணும்
 — மகான் காந்தி சொன்ன
 வழியைக் கடைப்பிடித்தே நடப்பதுதான்
 நம் கடமை அறியணும்
 மங்களமே பொங்கணுமே எங்கும்
 மழைபொழிந்தே

பயிர் விளைந்தே— கதிர் சாய்ந்தே
 தங்கநிற நெற்குவிந்தே நம் நாட்டின்
 சங்கடங்கள் எல்லாம் தீர்ந்தே
 மங்களமே எங்கும் பொங்கணுமே

மோகன & தோழிகள் :

மோகன :

ஆசை கொள்ளும் மீசையுள்ள
 ஆம்பளையெ பாத்தியா? — ஒரு
 ஆம்பளையெ பாத்தியா?

கோமதி :

அடையாளம் சொல்லம்மா
 அடையாளம் சொல்லம்மா — நீ

மோகன :

அவந்தானுங்க — அத்தை
 மவந்தானுங்க

கோமதி :

உம்.....உம்

மோகன :

நெசந்தானுங்க — யாரும்
ஆசை கொள்ளும் மீசையுள்ள
ஆம்பளையெ பரத்தியா ?
புலித்தோலும் மான்கொம்பும்
விலைக்கே விப்பானுங்க — மலைத்
தேனும் விப்பானுங்க
கஸ்தூரியும் விப்பானுங்க
பழய துணிக்கே நல்ல பாசி குடுப்பானுங்க
கண்டவுடன் ஆசை கொள்ளும்
கட்டழகன் தானுங்க — யாரும்
கண்டவுடன் ஆசை கொள்ளும்
கட்டழகன் தானுங்க — தாலி
கட்டினவன் தானுங்க — என்னை
விட்டுப் பிரிஞ்சானுங்க

கோமதி :

அடையாளம் என்னம்மா — அதைக்
கொஞ்சம் சொல்லம்மா

மோகன :

சிங்கத்தையும் வெல்லும் வீர
சிங்கம் அவன் தானுங்க
குணம் தங்கக் கம்பிதானுங்க
அவன் எங்க மச்சாந்தானுங்க
எங்கெங்கும் தேடிப்பார்த்தும் இன்னமும்
காணேனுங்க

கோமதி :

வாட்ட சாட்டமான ஒரு
காட்டுப்பய வந்தானம்மா
இந்த வீட்டில் நுழைந்தானம்மா
இவன்தானா பாரம்மா?
இவன் தானா பாரம்மா?

மீனாட்சி :

அன்னையே நீ என்னைக் கைவிடல் அழகோ
ஆதாம் என்கு நான் தேடுவேன்
சொல்லுவாய், தேவி
எண்ண மெல்லாம் கனவுபோலே மண்ணில்
மாய்ந்ததே (என் எண்ண)

கண்ணிருந்தும் கிணற்றில் வீழும் கடமை வாய்ந்ததே
(என் எண்ண)

மன மில்லா என்னை, தேவி! (மன)

மணமுடிப் பாரோ!

மதியோர் இதைச் சம்மதித்தாரே

பணத்துக்காக (கடன் பணத்துக்காக)

கிழத்துக் கென்னை பலி கொடுத்தாரே — என்னை

பலி கொடுத்தாரே, தேவி! பலி கொடுத்தாரே

மார்வாரி நாட்டியம்

நந்தகோபாலனோடு நான் ஆடுவேனே

வேணு கோபாலனோடு நான் ஆடுவேனே (நந்த)

நந்தகோபாலன் — ஆ

வேணுகோபாலன் — ஆ (நந்த)

நடமாடும் தோகை மயில் போல ஆடுவேனே

இடை கொடிபோல் துவள நடமாடுவேனே (நந்த)

சேல்விழி எழுதி — சோபிதமாக

செங்கையில் மென்வளை பூட்டி

சிகைதனில் மாமலர் சூட்டி

செந்தூரம் நெற்றியில் தீட்டி

அங்கு சென்றால் நான் பெறுவேன்

அங்கு சென்றால் நான் பெறுவேன் (நந்த)

கூவும் குயிலோசை மெல்லாம் — நின்

குழலோசை போலினிக்க

மேவுதண்டை சிலம்பொலிக்க

மேகவண்ண கண்ண நீ வா கண்ணுலே

கண்ணுலே உள்ளம் கொள்ளை கொண்ட கண்ணு
நீ வா (கண்ணுலே)

நோக்கக் கண்ணணிங்கு வாராது போனால்

யாரும் காணாமலே, சத்தம் செய்யாமலே

நான் மெள்ள மெள்ள பூனைபோல ஓடுவேன்

கண்ணன் னது குழலோடு சேர்ந்து பாடுவேன்,
நான் ஆடுவேன்

மதிவதனக் கண்ணனை நான் மருவிடக்

கருதிச்சென்றால்

எதிரே ஒரு சேவகன் ஏனோ, நின்றான் மலைபோல

எதிரே ஒரு சேவகன் மலைபோல்

ஆவல் பொறுப்பேடு — ஆ ஆசை மறப்பேடு
(நந்த)

மோகன :

பல்லவி

பாரத ஸமுதாயம் வாழ்கவே — வாழ்க வாழ்க
பாரத ஸமுதாயம் வாழ்கவே — ஜய ஜய ஜய (பாரத)

அனுபல்லவி

முப்பதுகோடி ஜனங்களின் ஸங்க
முழுமைக்கும் பொது உடைமை
ஒப்பிலாத ஸமுதாயம்

உலகத்துக்கொரு புதுமை — வாழ்க (பாரத)
சரணங்கள்

மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்க
மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும் [மினியுண்டோ
வாழ்க்கையினியுண்டோ? — புலனில்
வாழ்க்கையினியுண்டோ? — நம்மில்லந்த
வாழ்க்கையினியுண்டோ?

இனியொரு விதி செய்வோம் — அதை

எந்த நாளும் காப்போம்

தனி ஒருவனுக்குணவில்லை யெனில்

ஜகத்தினை யழித்தடுவோம் — வாழ்க (பாரத)

எல்லாரு மோர்குலம் எல்லாரு மோரினம்

எல்லாரும் இந்திய மக்கள் — நாம்

எல்லாரும் இந்திய மக்கள் — வாழ்க (பாரத)

— மகாகவி பாரதியார்

நாதன் :

மனம் மேவும் ஆசை மோகன

மானே இக் கோபம் — நியாயமா

உன் கண் உன்னை ஏமாற்றினால்

என் மேல் கோபம் உண்டாவதென் (டடடா)

நாட்டியம் ஆடியும் பயனில்லை

நாகரீக வாழ்வும் பயனில்லை

காலேஜ் படிப்பும் பயனில்லை

கார் ஓட்டத் தெரிந்தும் பயனில்லை — அதனால்

யோசித்து நன்றாய் உணரணும்

உலக அனுபவம் உண்டாகணும்.

மோகன :

மனம் மேவும் ஆசை நாதனே

மாரா இக்கோபம் — நியாயமா

உன் கண் உன்னை ஏமாற்றினால்

என் மேல் கோபம் உண்டாவதேன்
பெண்களை கேலியாய்ப் — பேசுவதில் ஆசையா
உன்னையே எண்ணிப் பார்க்கணும்
உலக அனுபவம் உண்டாகணும்

தொகையரு

புனை பெயராலும் பயனில்லை
புத்தகம் ஏழுதியும் பயனில்லை
புகழ் பெற்றதாலும் பயனில்லை
காலேஜ் படிப்பும் பயனில்லை
கார் ஓட்டத்தெரிந்தும் பயனில்லை — அதனால்

பாட்டு

யோசித்து நன்றாய் உணரணும்
உலக அனுபவம் உண்டாகணும்

(ட்டடா)

தொழிலாளி :

ஏழைக்கு ஏது இன்பம் — பாழும்
பணமில்லேன்ன உலகமே துன்பம் (ஏழை)
மந்த புத்திக்காரனையும் இந்திரன் சந்திரனின்னு
வாண்ணைகள் பண்ணுவாங்க! — நல்ல
சொந்த புத்திக்காரனையும் சோத்துக்கு
இல்லாமப்போன
சோம்பேரியின்னு வாங்க — வாழ்வில் (ஏழை)
புள்ளை குட்டிக்காகச் சிறு கள்ளத்தனம்
பண்ணினாலும்
மொள்ளமாரியின்னு வாங்க — பெருங்
கொள்ளையடிச்சுப் பணத்தைக் குவிக்கிறவனைப்போயி
வள்ளலின்னு சொல்லுவாங்க-வாழ்வில் (ஏழை)
ஒளவை — டி. கே. ஷண்முகம்

நாதன்—மோகன :

செந் தமிழும் சுவையும் போலவே — நம்
காதலால்—மிஞ்சுகமே பெற வாழ்வோம்

மோகன :

என் மனமே கவரும் நாதனே — நம்
வாழ்வுலே புது உலகம் காண்போமே

நாதன் :

ஓ ... மனமோகினி!
நாம் வீணையும் நாதமும் போல

மோகன :

ஒன்றாக ஆனந்தமாய் வாழ்வோம்
ஒன்றாக ஆனந்தமாய் வாழ்வோம்

நாதன் :

என்னொளும் இணை பிரியோம் நாமே
என்னொளும் இணை பிரியோம் நாமே

இருவரும் :

செந்தமிழும் சுவையும் போலவே — நம்
காதலால் மிகு சுகமே பெறவாழ்வோம்

மோகன :

ஆ.....கலைமாமணி !

கலைமாமணியே எந்நாளும்
நருடல் ஒருயிர் ஆனேமே
நருடல் ஒருயிர் ஆனேமே
என்னொளும் இணைபிரியோம் நாமே
என்னொளும் இணைபிரியோம் நாமே

நாதன் :

கடலும் அலையும் நிலவும் ஒளியும்
உடலும் உயிரும் நாம்

மோகன :

கடலும் அலையும் நிலவும் ஒளியும்
உடலும் உயிரும் நாம்

இருவரும் :

செந்தமிழும் சுவையும் போலவே — நம்
காதலால் — மிகு சுகமே பெற வாழ்வோம்

மோகன :

எண்ணி எண்ணிப் பார்க்க மனம்

இன்பம் கொண்டாடுதே

என்னை அறியாமல் உள்ளம்

துள்ளி விளையாடுதே

(எண்ணி)

என் காதல் ராஜன் என் நாதன் கூடவே

என் ஆசை போல என்னொளும் வாழுவேன்—நான்

என்னொளும் வாழுவேன்

(எண்ணி)

கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசி இசைக்குயில் போலப்

பாடுவேன்

கோலமயில் போல வெகு ஆனந்தமாய் ஆடுவேன்

கண்ணிரண்டும் ஒன்றாகக் காண்பது போலுமே

காதலர்கள் நாங்கள் இன்பம் காண்போம்

என்னொளும் (எண்ணி)

வீரைவில்
வருகின்றன

வெண்

சமூகச்சீத்திரம்
ரா.வேங்கடாசலம்
எழுதியது

AVM
புரொடக்ஷன்ஸ்